Musik. Bogen beskriver den udvikling, der fik John Lennon til at forvandle længslen efter sin afdøde mor til et personligt kunstnerisk udtryk.

Med Lennon på briksen

Af LARS BRIX NIELSEN

Bo Heimann: Lennons længsel. 153 sider. Vejl. pris 209 kr. Lemuel Books.

Ingen børn forbliver upåvirkede, hvis de som femårige bliver fjernet fra deres biologiske mor.

Heller ikke, hvis fjernelsen skyldes den øvrige families misbilligelse af moderens frie livsførelse. Det var ikke desto mindre det, John Lennon oplevede tidligt i sit liv. Da han som 17-årig igen havde fået et nært forhold til sin mor, ramte den ultimative katastrofe, da hun på vej til et busstoppested blev dræbt af en spritbilist.

Derfor kæmpede John Lennon i hele sit alt for korte liv med længslen efter den tabte mor. Hans sarkasme og kvikke bemærkninger dækkede ofte over usikkerhed. Det mod, han stod frem med, kan ses som en reaktion på det forhold, at han ikke havde så meget tilbage at miste. I 1962 døde hans ungdomsven Stuart Sutcliffe af en hjerneblødning. Efter sigende var Lennons umiddelbare reaktion en hysterisk latter, fordi han ikke kunne rumme den chokerende besked.

Da havde The Beatles gennem et par år spillet live i Reeperbahn-kvarteret i Hamborg. Gruppens to første albums, *Please Please Me* og *With The Beatles,* udkom i 1963, men det var først med udgivelsen af *A Hard Day's Night* fra 1964, at John Lennon begyndte at lukke op for sin smerte. Gradvist dannede gruppens mere eksperimenterende albums grundlag for rejser på det indre plan.

Efter opløsningen af The Beatles indsang Lennon på sit 1970-album *John Lennon/ Plastic Ono Band* blandt andet den følgende tekst: »My mummy's dead/I can't get it through my head/though it's been so many years/my mummy's dead/I can't explain/so much pain/I could never show it/my mummy's dead.«

Det gode ved journalisten og coachen Bo Heimanns psykologiske portræt af John Lennon er, at læseren får indblik i alle de udviklingstrin, som hjalp John Lennon med gradvist at transformere længslen til et personligt kunstnerisk udtryk.

Bogen er ikke en traditionel biografi, men en tolkning af Lennons sangtekster som små skridt på vejen mod accept af tabet. Trods den smertefulde længsel efter denne evigt tabte mor, lykkedes det for John Lennon at vise os, at vi har styrken til at forandre verden frem for at være passive ofre for en uheldig skæbne.

En lille måneds tid før Lennon den 8. december 1980 blev skudt ned af en gal mand, udkom pladen *Double Fantasy* med sangen *Woman:* Lennons hyldest til kvindekønnet. Hermed formåede denne store kunstner at sublimere det oprindelige traume til en tidløs kærlighedserklæring.

FORTSAT FRA FORSIDEN

En ny begyndelse

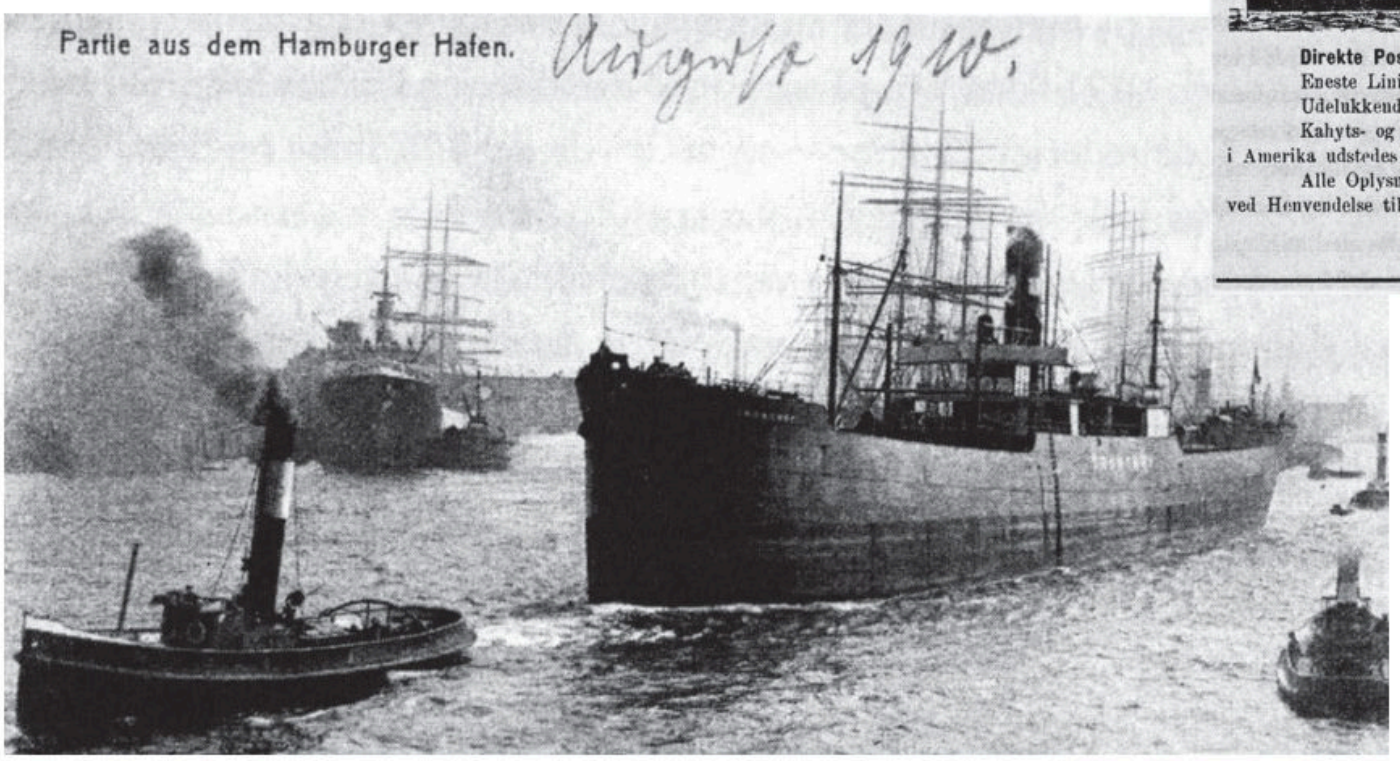

De danske aviser bugnede af små annoncer for rederier, der solgte rejser over Atlanterhavet. FOTOS FRA BOGEN

Selv om der med tiden kom direkte afgange fra København til New York, forblev Hamborg en stor mellemstation for danske udvandrere på vej til Amerika.

til New Amsterdam, det senere New York, i 1639. Nordøst for byen købte han et stort stykke land af indianerne for 2 rifler, 2 kedler, 2 frakker, 2 økser, 2 skjorter, 1 tønde æblemost og 6 pengestykker. Han blev agerbruger og endte med at lægge navn til bydelen Bronx.

Kønsfordelingen blandt de danske udvandrere var 65 procent mænd og 35 procent kvinder, og fordelingen afspejler sig glædeligvis i bogen, hvor adskillige kvinder fremhæves. For eksempel Benedicte Wrensted, der var fotograf i Horsens og emigrerede til Idaho med sin mor i 1894. Her tog hun hundredvis af portrætter af indianerne i Fort Hall-reservatet. Billederne er udstillet på the Smithsonian og på Idaho Museum of Natural History.

Der er også historien om Danmarks første rigtige Hollywoodstjerne, Jean Hersholt, der nåede at indspille 442 Hollywoodfilm, spille over for Bette Davis, Greta Garbo og Ingrid Bergman og vinde to Oscars. Hans glansrolle var som Doctor Christian i en radioføljeton og alenlang tv-serie af samme navn. Eksponeringen afstedkom, at seere og lyttere jævnligt skrev til Hersholt for at bede om hans lægelige vurdering.

Heldet tilsmilede også Søren Holtum fra Haderslev, der udvandrede i 1862 og blev til kanonkongen John Holtum i Tamanny Hall i New York. Hans lykke var gjort, da han lærte sig at gribe en kanonkugle skudt ud af en kanon. Nummeret kostede ham en finger og nogle hospitalsindlæggelser, men gav ham mulighed for at rejse rundt i Rusland og til europæiske storbyer, hvor han optrådte over for regenter og levede det søde liv.

ANDRE var mindre heldige. Man føler med Johanne Frederiksen, der i 1911 udvandrede til prærien i Saskatchewan med fem af sine otte børn for at blive genforenet med sin mand. »Her er endnu så bart og fremmed på den vilde prærie. Det er ligesom på havet,« skrev hun til sin bedstefar. »Når det regner eller sner, er det, som om vores lille hytte er den eneste menneskebolig på hele Jordens overflade.« Man føler også med Niels Peter Nielsen, hvis 17 børn søgte lykken i USA ligesom 60 procent af karlene og 20 procent af pigerne i fødebyen Helberskov.

Nielsens barn nummer 18 blev døbt Jens Peter til minde om den ældste søn, som alle troede var død, fordi han aldrig lod høre fra sig. Men en dag vendte han hjem, så familien pludselig stod med to sønner ved navn Jens Peter.

NAVNE er i det hele taget et kapitel for sig. Blandt de tidligste danske emigranter, der rejste med hollænderne, blev Jørgen Thomsen fra Ribe til Jurian Thomassen van Reipen og Lorenz Andersen til Laurens van Buskirk, fordi han boede tæt på busken ved kirken. Imponerende er også Don Pedro Lassen, der oprindelig hed Peter og var smed i København. Don Pedro byggede en kæmpe ranch i det nordlige Californien, ville grundlægge en by, men havde guldfeberen imod sig, og fandt en ny (og længere) rejsevej til guldminerne. Det sidste blev han knap så populær på, men Lassen Peak og Lassen Volcanic National Park i Californien er stadig opkaldt efter ham. Og sådan kunne man blive ved, for *Rejsen til Amerika* bugner af historier. Trods fornemmelsen af stor rodebunke ser jeg meget frem til mere kuriosa i bind to.

»Nielsens barn nummer 18 blev døbt Jens Peter til minde om den ældste søn, som alle troede var død, fordi han aldrig lod høre fra sig. Men en dag vendte han hjem, så familien pludselig stod med to sønner ved navn Jens Peter.«

LAYOUT: LENA THURMANN KORREKTUR: LISBETH RINDHOLT, FLEMMING GERTZ